

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON
OPĆINSKI SUD U VISOKOM
Broj: 41 0 K 103684 24 K
Visoko, 17.01.2025. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Općinski sud u Visokom, po sudiji Avdiji Avdić uz sudjelovanje zapisničara Karasalihović Azre, u krivičnom predmetu protiv optuženog D.M. , sina S. iz V., zbog krivičnog djela nasilje u porodici iz člana 222. stav 1. KZ FBIH, rješavajući po optužnici Kantonalnog tužilaštva-tužiteljstva Zeničko-dobojskog kantona broj T04 0 KTD 0056756 24 od 09.09.2024. godine, nakon zaključenog glavnog javnog pretresa, održanog, dana 15.01.2025. godine, u prisustvu Kantonalnog tužitelja Mustafić Mesuda i optuženog D.M. , a na pretresu za objavlјivanje presude, u odsustvu uredno obavještenog kantonalnog tužitelja i optuženog, dana 17.01.2025.godine donio je i javno objavio,

P R E S U D U

OPTUŽENI: D.M. , sin S. i majke M. rođene M., rođen ... godine u S., gdje je nastanjen u ulici Lj. S-1, općina V., pismen, sa završenih osam razreda osnovne škole, po zanimanju miner, razvede, otac dvoje mldb.djece,zaposlen Rudeks DOO Sarajevo,po narodnosti Bošnjak, državljanin BiH, JMB: ....,

KRIV JE

što je:

dana 29.12.2023. godine oko 15,00 sati, na području V., preko telefona nazvao oštećenu, bivšu suprugu A.M. i rekao da dolazi u stan u kojem žive u odvojenom kućanstvu, a kako mu je rekla da će ona otići s djecom kod svoje majke koja je bolesna, povиšenim tonom odgovorio: „boli me k...., idi gdje hoćeš, ali ostavi djecu u stanu, vidjet ćes ko sam ja kad dođem kući, šta ti djecu odvajaš od mene“, a nakon što je došao kući oko 18,00 sati, verbalno je napao oštećenu govoreći joj da odvaja djecu od njega i da je kriva što ga se djeca boje, da će postaviti kamere u stanu i da ima pravo raditi šta hoće jer je stan njegov i da će je izbaciti iz stana, a zatim i fizički napao oštećenu, na način da je uhvatio rukom i vukao za kosu, a potom rukom uhvatio za vrat, zbog čega ga je oštećena rukama odgurnula od sebe, nakon čega joj je ponovo prišao i uhvatio je rukom za vrat, ali ga je oštećena ponovo uspjela odgurnuti i pobjeći u svoju sobu, svjestan da takvim nasiljem, drskim i bezobzirnim ponašanjem ugrožava mir i psihičko zdravlje svoje supruge, to i htio, što je kod oštećene izazvalo osjećaj straha, nesigurnosti i uznemirenost, pa je putem telefona pozvala svoju majku Š. i tražila da pozove policiju,

dakle, nasiljem, drskim i bezobzirnim ponašanjem ugrozio mir, tjelesnu cjelovitost i psihičko zdravlje člana svoje porodice sa kojom ne živi u zajedničkom kućanstvu,

čime je počinio krivično djelo Nasilje u porodici iz člana 222. stav 1. KZ F BiH.

Pa sud optuženom na osnovu istog zakonskog propisa: te na osnovu članova: 42., 49. i 62. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, izriče

USLOVNU OSUDU

Kojom se optuženom za počinjeno krivično djelo utvrđuje kazna zatvora u trajanju od 3 (tri) mjeseca, a koja se neće izvršiti ako optuženi za vrijeme od 1 (jedne) godine, od dana pravosnažnosti presude, ne počini novo krivično djelo.

Na osnovu člana 202. stav 1. u vezi sa članom 199. stav 2. tačka a) i g) Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, optuženi je dužan platiti sudu na ime troškova krivičnog postupka - paušala iznos od 30,00 KM, sve u roku od 30 dana, po pravosnažnosti presude pod prijetnjom izvršenja.

Obrazloženje

Kantonalno tužilaštvo Zeničko-dobojskog kantona (u daljem tekstu KT ZDK), optužnicom broj T04 0 KTD 0056756 24 od 09.09.2024. godine, optužilo je D.M. , zbog krivičnog djela nasilje u porodici iz člana 222. stav 1. KZ FBiH.

Optužnica je potvrđena od strane sudske komisije za prethodno saslušanje ovog suda dana 11.09.2024. godine. Dana 12.11.2024. godine na ročištu o izjašnjenju o krivnji, optuženi D.M. je izjavio da nije kriv za krivično djelo koje mu se stavlja na teret.

Sud je u toku dokaznog postupka proveo dokaze i to izvršio uvid i čitanje u pismene materijalne dokaze optužbe i to: nalaz i mišljenje ljekara specijaliste na ime A.M. od 29.12.2023. godine, alkotest na ime D.M. , rješenje Općinskog suda u Visokom broj: 41 0 Pr 100443 23 Zm od 30.12.2023. godine, obavijest JU Centra za socijalni rad Vareš broj: 01103-31-1213/24 od 25.07.2024. godine, izvod iz kaznene evidencije za osumnjičenog D.M. MUP Kantona Sarajevo od 27.09.2023. godine.

U toku dokaznog postupka po prijedlogu optužbe, saslušani su svjedok- oštećena E.M., svjedok Š.Ć. i Z.B., policijski službenik PS Vareš.

Oštećena A.M. je svom svjedočenju izjavila da je njen muž bio na terenu, te da se taj dan, vraćao sa terena, da je njihova mldb. kćerka bila bolesna te da je oštećena optuženom poslala poruku da će ići do mame, a optuženi joj je odgovorio da ona može ići, a da djecu ostavi, te joj je počeo slati prijeteće poruke. Oštećena je sačekala optuženog da se vrati, da bi vidio kćerku. Kad se vratio s terena, opet joj je govorio da je kriva što djeca neće njemu, da je ovakva i onakva. Zatim je optuženi oštećenu uhvatio za vrat i ona je otišla u sobu i poslala njenoj mami poruku da nazove policiju, jer kada je oštećena pokušala, više puta, da pozove broj 122, nije uspijevala dobiti policiju. Izjavila je da je boravila sa mldb. kćerkom u sobi i da je optuženi opet krenuo da je udara i čupa za vrat. Na upit tužitelja kako se to sve završilo, oštećena je izjavila da se optuženi smirio, da je nazvao sestruru L. i rekao da on to nije uradio, te je onda došla policija, a oštećena je spremila stvari i mldb. kćerku, te ih je policija otpratila do majke oštećene, gdje je boravila. Izjavila je da je policija otpratila i da su je nakon petnaest minuta zvali da ide u policiju, kako bi dala izjavu. Na upit tužioca da kaže sudu gdje se sada nalazi, oštećena je izjavila da je dobila stan od socijalnog i da tu boravi sa djecom, nakon dešavanja. Na upit tužioca kada je dobila taj stan i od kad živi tu otprikljike, oštećena je izjavila da je tu od marta ili aprila. Na upit tužioca kakvi su njihovi odnosi sada, oštećena je izjavila da su se razveli i da je sada sve uredu, da viđa djecu, daje djeci, ne pravi probleme. Na upit tužioca da li kao oštećena u ovom krivičnom postupku podnosi imovinskopravni zahtjev za naknadu štete i da li traži krivično gonjenje, oštećena je izjavila da ne traži ništa, ni materijalno ni krivično gonjenje, da bi najviše voljela da ako može da odustane od prijave zbog djece, jer njega djeca vole, ne

pravi probleme, stalno su djeca kod njega, on ima svoj život, a ona svoj. Optuženi je upitao oštećenu kako je policija došla, ako joj je telefon bio pokvaren, a oštećena mu je odgovorila da je policiju pozvala njena mama. Oštećeni je dodao da grebanje nije počinio, da je to izmišljeno i da bi volio da vidi dokaz na osnovu čega je on nju izgrebao. Sud je oštećenu pitao da li je išla i kad u Dom zdravlja, nakon što je dala izjavu u policiji, a ona je izjavila da jeste, kada je dala izjavu onda je otišla u Hitnu, a onda su policajci slikali njen vrat.

Svjedok, Š.Ć. na upit tužioca da li zna šta se desilo 29.12. oko 18 sati, a odnosi se na njenu kćerku A. i bivšeg zeta D., je izjavila da je bila u svom stanu i da joj je porukom oštećena napisala da nazove policiju. Svjedok je izjavila da nije bila gore i da joj oštećena nije ništa govorila. Na upit tužioca da li je oštećena u toj poruci navela razlog zašto da svjedok pozove policiju, svjedok je izjavila da nije. Na upit tužioca je li svjedok saznala iz kojeg razloga je zvala policiju tada kad je zvala, svjedok je izjavio da nije ništa znala. Na upit tužioca da li je svjedoka zanimalo šta se događalo između njene kćerke i zeta, pa da treba pozvati policiju, svjedok je izjavila da je uvijek nešto bilo između njih (svađe). Na upit tužioca da li je oštećena svjedoku govorila šta je povod za pozivanje policije, svjedok je izjavila da su se svađali.

Svjedok, Z.B., na upit tužioca da kaže sudu da li je 29.12. 2023. godine izlazio na intervenciju, ko je prijavio i šta je rečeno u prijavi, svjedok je izjavio da jeste, da je prijavila Š.Ć., dežurnom rukovodiocu smjene i da je on obavijestio njih o tom događaju, te ih je uputio na mjesto prijave. Na upit tužioca da li je rukovodilac smjene rekao o čemu se radi, zašto idu na intervenciju, svjedok je odgovorio da je samo spomenuo D.M. i da su mogli prepostaviti šta je. Na upit tužioca da je pretpostavio šta pod tim podrazumijeva i šta je u pitanju, svjedok je izjavio da je već prije imao intervenciju nasilja u porodici. Na upit tužioca da opiše sudu kada su stigli u stan šta su zatekli, u kakvom su stanju bili oštećena, D., svjedok je izjavio da je D. otvorio vrata, da nisu čuli nikakvu galamu, da se normalnim tonom obraćao, dok je njegova supruga A. se držala za vrat i govorila kako je davio, tu je bila mldb. kćerka. Na upit tužioca da sudu kaže kako je izgledala A., svjedok izjavlja da je bila potrešena, a da je D. tvrdio da je on nije uopće davio, nego kada je došao sa puta poželio je svoju djecu da vidi. Na upit tužioca jesu li djeca bila tu, svjedok je izjavio da jeste bilo jedno dijete, a da je drugo bilo kod nane, te je D. rekao da je nije davio nego da je ona sama sebe počela grebatи po vratu kada je on ušao u stan. Optuženi je upitao svjedoka da li je on bio potresen, kada je svjedok došao u njegov stan, a svjedok je izjavio da jeste, da je bio malo uplakan, da mu je bilo krivo što mu žena ne dozvoljava da provede vrijeme sa kćerkom i sinom. Optuženi je upitao svjedoka je li pred njim zvao svoju sestruru, a svjedok je odgovorio da jeste. Optuženi ga je upitao je li i on plakao s njim kad je vadio nalaze u bolnici, a svjedok je izjavio da nije, samo ga je tješio da ne radi sebi to. Sud je upitao svjedoka da li može sudu objasniti kada je došao to veće u kuću, da li je vido dijete i u kakvom je stanju bilo, a svjedok je izjavio da jeste, da je dijete bilo zbunjeno, ali da se po djetetu ne bi zaključilo da je on nju udarao.

Odbrana nije imala dokaznih prijedloga.

Kantonalni tužilac u završnoj riječi je izjavio da ostaje kod predmetne optužnice i smatra da je tužilaštvo na današnjem glavnom pretresu dokazalo izvršenje krivičnog djela koje se optuženom stavlja na teret. Naime svjedok oštećena je potvrdila da se 29.12.2023. godine dogodio događaj koji je predmet optužnice odnosno da je optuženi primjenio fizičko nasilje prema oštećenoj tako što je uhvatio za vrat i vukao za kosu. Kroz izjavu svjedoka policijaca Z.B. može se zaključiti da su problemi između optuženog i oštećene kao bivših bračnih partnera bili od ranije, a oni su svoj vrhunac doživjeli 29.12.2023. godine kada je došlo do izvršenja

predmetnog krivičnog djela. Nakon toga ovaj sud je izrekao zaštitnu mjeru zabrane prilaska oštećenoj od strane optuženog, iz medicinske dokumentacije odnosno nalaza i mišljenja DZ u Varešu se vidi da je došlo do fizičkog kontakta između optuženog i oštećene koje se manifestovalo crvenilom na vratu kod oštećene. U pogledu osuđivanosti optuženog tužilaštvo uočava da su te sankcije bile davno i odnosile se na imovinske delikte pa te činjenice ne treba uzimati kao otežavajuće. Na kraju predlažem da sud optuženog oglasi krivim i izrekne mu odgovarajuću krivično pravnu sankciju.

Optuženi u završnoj riječi je izjavio da nije to uradio, i smatra da prema ovim izjavama od danas da se vidi da je to sve neka laž, pa i tužilac što je rekao za Z. da nije video i nije smatrao da se to desilo.

Nakon savjesne i brižljive ocjene svih izvedenih dokaza posebno i svih dokaza zajedno sud je utvrdio da je optuženi D.M. dana 29.12.2023. godine oko 15,00 sati, na području V., preko telefona nazvao oštećenu, bivšu suprugu A.M. i rekao da dolazi u stan u kojem žive u odvojenom kućanstvu, a kako mu je rekla da će ona otići s djecom kod svoje majke koja je bolesna, povišenim tonom odgovorio: „boli me k...., idi gdje hoćeš, ali ostavi djecu u stanu, vidjet ćeš ko sam ja kad dođem kući, šta ti djecu odvajaš od mene“, a nakon što je došao kući oko 18,00 sati, verbalno je napao oštećenu govoreći joj da odvaja djecu od njega i da je kriva što ga se djeca boje, da će postaviti kamere u stanu i da ima pravo raditi šta hoće jer je stan njegov i da će je izbaciti iz stana, a zatim i fizički napao oštećenu, na način da je uhvatio rukom i vukao za kosu, a potom rukom uhvatio za vrat, zbog čega ga je oštećena rukama odgurnula od sebe, nakon čega joj je ponovo prišao i uhvatio je rukom za vrat, ali ga je oštećena ponovo uspjela odgurnuti i pobjeći u svoju sobu, svjestan da takvim nasiljem, drskim i bezobzirnim ponašanjem ugrožava mir i psihičko zdravlje svoje supruge, to i htio, što je kod oštećene izazvalo osjećaj straha, nesigurnosti i uznemirenost, pa je putem telefona pozvala svoju majku Šefiku i tražila da pozove policiju, dakle, nasiljem, drskim i bezobzirnim ponašanjem ugrozio mir, tjelesnu cjelevitost i psihičko zdravlje člana svoje porodice sa kojom ne živi u zajedničkom kućanstvu, čime je počinio krivično djelo Nasilje u porodici iz člana 222. stav 1. KZ F BiH.

Tužilaštvo je dokazalo da je optuženi počinio krivično djelo koje mu se stavlja na teret i to prvenstveno saslušanjem oštećene A.M., koja je opisala šta se dogodilo 29.12.2023. godine, da je optuženi slao prijeteće poruke oštećenoj, te je istu uhvatio za vrat i davio je i čupao za kosu. Sud iskaz prihvata kao uvjerljiv jer iskaz oštećene potvrđuje i nalaz i mišljenje ljekara specijaliste na ime A.M. od 29.12.2023. godine, kao i iskaz svjedoka Z.B..

Iskaz svjedoka Š.Č. za sud uvjerljiv, i ako svjedok nije prisustvovala događaju i nije joj poznato šta se dogodilo 29.12.2023. godine, ali je potvrdila da je između njene kćerke i bivšeg zeta uvijek bilo svađe, ali da joj nije bilo poznato zašto je njena kćerka od nje tražila da pozove policiju, dana 29.12.2023. godine.

Iskaz svjedoka, policijskog službenika, Z.B., je za sud uvjerljiv, jer potvrđuje većim dijelom iskaz oštećene A.M.. Također, policijski službenik je po prijavi išao na lice mjesta, te je znao o čemu se radi jer je i ranije išao po prijavi zbog nasilja u porodici, te potvrdio da je se oštećena A.M. držala za vrat, da je bila potrešena, ali također navodi da je prilikom dolaska na lice mjesto vrata otvorio optuženi D.M. , da nije čuo nikakvu galamu i da je se normalnim tonom obraćao policijskim službenicima. Također je naveo u svom iskazu da je jedno dijete bilo prisutno, a da je drugo bilo kod nane.

Na prijedlog tužilaštva, sud je izvršio uvid u rješenje Općinskog suda u Visokom broj: 41 0 Pr 100443 23 Zm od 30.12.2023. godine, kojim je optuženom sud, za isti događaj, izrekao zaštitne mjere udaljenje iz porodične kuće i zabrana vraćanja u predmetnu kuću u trajanju od 2 (dva) mjeseca, te zabranu približavanja žrtvama nasilja u porodici, na bilo kojoj udaljenosti ispod 20 metara, u trajanju od 2 (dva) mjeseca, te da nije bilo žalbe na to Rješenje.

Iz obavijest JU Centra za socijalni rad Vareš broj: 01103-31-1213/24 od 25.07.2024. godine, proizilazi da je optuženom D.M. u pravosnažnim rješenjem Općinskog suda u Visokom broj: 41 0 Pr 099157 23 Zm od 17.09.2023. godine, izrečena zaštitna mjera udaljenje iz stana i zabrana približavanja žrtvama nasilja u trajanju od 2 (dva) mjeseca, a koji je navedenu mjeru prekršio 29.10.2023. godine, kad je lišen slobode, a ovaj Centar je o tome obavijestio nadležni sud. Po događajima od 29.12.2023. godine Damir je lišen slobode, a dana 30.12.2023. godine Općinsku sud u Visokom rješenjem broj: 41 0 Pr 100443 23 Zm izrekao je ponovo zaštitnu mjeru udaljenja iz porodičnog stana i zabrane približavanja žrtvama nasilja u trajanju od dva mjeseca. Kroz praćenje izvršenja zaštitne mjere konstantovano je od strane ovog Centra da nije bilo kršenja izrečene zaštitne mjere, te da je ista u potpunosti ispoštovana.

Iz navedenih dokaza nespornim proizilazi da se događaj desio i da je oštećena tražila zaštitu od policije jer je bio ugrožen njen mir i psihičko zdravlje kao i tjelesna cjelesna cijelovitost.

Iz obavijest JU Centra za socijalni rad Vareš broj: 01103-31-1213/24 od 25.07.2024. godine, također, prema Mišljenju Stručnog tima Centra, proizilazi da su odnosi u porodici M. Trajno i teško poremećeni, a osnovni problem jeste u stambenoj jedinici koju bivši supružnici dijele, te je od strane ovog Centra, a na lični zahtjev A.M. istoj dodijeljen stan na korištenje bez naknade, a koji se nalazi u vlasništvu JU CSR Vareš. A. je isti u cijelosti adaptirala i koristi ga sa svoje dvoje mldb. djece, te u razgovoru navodi da trenutno nema problema sa bivšim suprugom.

Po ocjeni suda optuženi je navedeno predmetno krivično djelo učinio direktnim umišljajem jer je bio svjestan svog djela i htio je njegovo izvršenje, a sud je utvrdio da je optuženi prilikom izvršenja krivičnog djela bio uračunljiv, jer predočenim dokazima nije dovedena u sumnju mogućnost optuženog da shvati značaj svog djela i da upravlja svojim postupcima u vrijeme izvršenja djela, te su se u njegovim radnjama stekla sva bitna obilježja bića krivičnog djela nasilje u porodici iz člana 222. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine.

Odlučujući o vrsti sankcije za optuženog sud je od olakšavajućih okolnosti cijenio da optuženi trenutno nema problema sa bivšom suprugom, što proizilazi iz njenog iskaza, sa glavnog pretresa, jer nije tražila ni krivično gonjenje niti naknadu materijalne štete, a također i iz obavijest JU Centra za socijalni rad Vareš broj: 01103-31-1213/24 od 25.07.2024. godine.

Otežavajućih okolnosti sud nije našao jer su ranije osude optuženom trebale biti brisane. Cijeneći olakšavajuće i otežavajuće okolnosti na strani optuženog, sud je optuženom za navedeno krivično djelo izrekao uslovnu osudu kojom je utvrdio kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) mjeseca, a koja se neće izvršiti ako optuženi za vrijeme od 1 (jedne) godine ne počini novo krivično djelo, od dana pravosnažnosti presude, te sud cijeni da će se uslovnom osudom, kako je to navedeno u izreci presude, ostvariti svrha kažnjavanja predviđena članom 42. KZ FBiH, te postići potpuna kako posebna tako i generalna prevencija.

Na osnovu člana 202. stav 1. u vezi sa članom 199. stav 2. tačka a) i g) Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, sud je odredio da je optuženi dužan platiti sudu na

ime troškova krivičnog postupka - paušala iznos od 30 KM, sve u roku od 30 dana, po pravosnažnosti presude pod prijetnjom izvršenja.

Sudija
Avdija Avdić

PRAVNA POUKA:

Protiv ove presude dozvoljena je žalba Kantonalnom sudu Zenica u roku od 15 dana po prijemu iste, a žalba se podnosi ovom sudu u tri primjera.